

2) tytułem szkody niemajątkowej:

- zapłatę na rzecz Idromacchine Srl sumy określonej orientacyjnie według zasad słuszności – orientacyjnie w wysokości odpowiadającej znacznej części (przykładowo od 30% do 50%) szkody majątkowej.
- zapłatę na rzecz Alessandro Capuzzo i Roberto Capuzzo określonej również orientacyjnie, dla każdego z nich, według zasad słuszności, sumy w wysokości odpowiadającej znacznej części (przykładowo od 30% do 50%) szkody majątkowej.

3) przywrócenie wizerunku Idromacchine Srl oraz Alessandro Capuzzo i Roberto Capuzzo w sposób, jaki Sąd za najbardziej właściwy (przykładowo przez publikację ad hoc w Dzienniku Urzędowym lub wysłanie listu zaadresowanego do największych podmiotów zamawiających w odnośnym sektorze), nakazując sprostowanie informacji dotyczących strony skarżącej zamieszczonych w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 18 lutego 2005 r., seria C 42, s. 15 i nast.

B) obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnoszą, że opublikowanie przez Komisję firmy Idromacchine Srl – będącej osobą trzecią w stosunku do formalnego adresata decyzji Komisji z dnia 30 grudnia 2004 r. C(2004) 5426 wersja ostateczna, zamieszczonej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 18 lutego 2005 r., seria C 42, s. 15 i nast., jak również odnoszących się do niej szkodliwych informacji, stanowiło ciężkie naruszenie wielu zasad prawa wspólnotowego i wnoszą o naprawienie znacznych szkód majątkowych i niemajątkowych w skutek tego poniesionych.

W szczególności publikując powyższe informacje bez wszczęcia koniecznych kontroli, a głównie wstępnego wysłuchania skarżących, Komisja uchybiła obowiązkowi staranności, ochrony prawa do obrony i tajemnicy zawodowej.

Zważywszy w każdym razie, że opublikowana decyzja nie jest skierowana do Idromacchine Srl, publikację dotyczących jej danych należy uznać za środek nieproporcjonalny w świetle

celu realizowanego przez Komisję, ograniczonego do publikowania spraw dotyczących stosowania wspólnotowych przepisów o konkurencji.

W odniesieniu do poniesionych szkód publikacja we wskazanej powyżej formie doprowadziła do zatrzymania obrotu Idromacchine Srl w jej sektorze działalności i poważnie zaszkodziła renomie spółki oraz podmiotów reprezentujących ją.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2009 r. – Mojo Concerts i Amsterdam Music Dome Exploitatie przeciwko Komisji

(Sprawa T-90/09)

(2009/C 102/46)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Mojo Concerts BV (Delft, Niderlandy) i Amsterdam Music Dome Exploitatie BV (Delft, Niderlandy) (przedstawiciel: S. Beeston, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

Skarżące wnoszą o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące żądają stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 21 października 2008 r. w sprawie inwestycji miasta Rotterdam w kompleks Ahoy (pomoc państwa C 4/2008 [ex N 97/2007, ex CP 91/2007]).

Ich zdaniem z uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika oczywisty błąd w ocenie popełniony przez Komisję; poszczególne etapy argumentacji są nietrafne lub niewystarczająco uzasadnione.

Skarżące twierdzą po pierwsze, że ustalona wartość czynszu i wartość akcji Ahoy nie odpowiadają warunkom rynkowym. Ponadto inwestycja, która prowadzi jedynie do utrzymania wartości, może jak najbardziej stanowić korzyść. Co więcej, przy ustalaniu wartości czynszu i wartości akcji nie uwzględniono inwestycji. Zdaniem skarżących ograniczenia uzgodnione między miastem i podmiotem eksploatującym ww. kompleks nie stoją również na przeszkodzie temu, by inwestycja prowadziła do powstania nadwyżki wartości. Wreszcie uregulowanie w sprawie podziału zysku nie daje dodatkowej gwarancji w odniesieniu do zgodności transakcji z warunkami rynkowymi.

Skarżące powołują się ponadto na błędy proceduralne i błędy w uzasadnieniu, gdyż Komisja nie uwzględniła przedstawionych przez nie argumentów bądź uwzględniła je w niewystarczającym stopniu, niesłusznie uznała część akt sprawy za poufną i w związku z tym nie udostępniła im całości akt sprawy, wskutek czego doszło do naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.

— uchylenie wyroku wydanego w dniu 15 grudnia 2008 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie F-34/07;

— uwzględnienie wniosków o stwierdzenie nieważności oraz o zadośćuczynienie i odszkodowanie wniesionych przez wnoszącą odwołanie do Sądu do spraw Służby Publicznej;

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania w dwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnosząca odwołanie żąda uchylenia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 15 grudnia 2008 r. wydanego w sprawie F-34/07 Skareby przeciwko Komisji oddalającego skargę skarżącej, w której wносиła ona po pierwsze o stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu jej kariery zawodowej za rok 2005 i po drugie żądała odszkodowania.

Na poparcie swojego odwołania wnosząca odwołanie przedstawia trzy zarzuty dotyczące błędnej kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych, naruszenia art. 5 ogólnych przepisów wykonawczych, art. 43 regulaminu pracowniczego Wspólnot Europejskich oraz wad w uzasadnieniu poprzez to, że Sąd uznał, iż nie można zarzucić Komisji nieprzeprowadzenia oceny wnoszącej odwołanie w odniesieniu do okresu od stycznia do września 2005 r., chociaż sprawozdanie za rok 2005 stanowiło praktycznie powtórzenie prawie identycznego sprawozdania z oceny kariery wnoszącej odwołanie za rok 2004.

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 15 grudnia 2008 r. w sprawie F-34/07,
Skareby przeciwko Komisji, wniesione w dniu 2 marca
2009 r. przez Carinę Skareby**

(Sprawa T-91/09 P)

(2009/C 102/47)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carina Skareby (Leuven, Belgia) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

— stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;

**Skarga wniesiona w dniu 26 lutego 2009 r. – Unitek
Phosphorus przeciwko Komisji**

(Sprawa T-95/09)

(2009/C 102/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: United Phosphorus (Warrington, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Mereu i K. Van Maldegem, adwokaci)